

بررسی میزان ایمنی نسبت به ویروس‌های فلج اطفال تیپ ۱ و ۱۱ و ۱۱۱ در کودکان ۲ ماهه تا ۶ ساله منطقه روستائی فشاپویه در رابطه با تاریخچه واکسیناسیون

ناهید صبوری* - رخشندۀ ناطق* - مصطفی شفیعی** - زهره تسلیمی** - آمنه‌بی‌نیاز* - مهناز رضائی** - ایوب علی زاده مجد*

کلمات کلید: فلج اطفال - ایمن سازی - منطقه روستائی

چکیده

در سالهای ۱۳۶۱-۶۲ بدرخواست مسئولین بهداشت واحد بهداشتی درمانی منطقه روستائی جنوب تهران میزان ایمنی کودکان ۲ ماه تا ۶ سال نسبت به ویروس‌های فلج اطفال ۱ و ۱۱ و ۱۱۱ در ۹ روستای بخش فشاپویه در رابطه با سابقه واکسیناسیون آنها مورد بررسی قرار گرفت. در ۵۶ کودک خونگیری همراه با پرکردن پرسشنامه‌انجام پذیرفت. نمونه‌های خون از نظر پادتن نسبت به ویروس‌های پولیو ۱ و ۱۱ و ۱۱۱ با رقت ۱:۱۵ با روش میکرونوتزالیزاسیون مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج بررسی نشان داد که $۶۲/۳$ درصد سه بار، $۸/۳$ درصد دوبار و ۱۳ درصد یک بار واکسن دریافت داشته‌اند در $۱۰/۶$ درصد تعداد واکسن دریافت شده نامشخص است و $۵/۶$ درصد واکسن دریافت نکردند. بیشترین میزان واکسینه نشده‌ها در گروه سنی ۲ ماه تا ۶ ماه قرار دارد. میزان ایمنی نسبت به سه ویروس پولیو ۱ و ۱۱ و ۱۱۱ هم زمان با افزایش دفعات واکسن بالا می‌رود و از حدود ۵۹ درصد و ۷۵ درصد و ۶۶ درصد نسبت به پولیو ۱ و ۱۱ و ۱۱۱ در واکسینه نشده‌ها به ۹۴ درصد و ۹۸ درصد با سه بار یا بیشتر در واکسینه‌ها میرسد. میزان

* - بخش ویروس شناسی دانشگاه بهداشت دانشگاه تهران.

** - وزارت بهداری، منطقه جنوب تهران.
این مطالعه از محل اعتبارات دانشگاه بهداشت و انتستیتو تحقیقات بهداشت با همکاری وزارت بهداری انجام گرفته است.

غیر اینم به هر سه نوع ویروس در واکسینه نشده ها ۱۲/۵ درصد است که به یک درصد با سه بار یا بیشتر واکسینه ها کاهش می‌یابد. میزان کودکان اینم به هر سه ویروس در واکسینه نشده ها حدود ۴۴ درصد و با سه بار یا بیشتر واکسینه ها ۸۶ درصد می‌باشد. در تمام گروههای سنی بجزگروه سنی کمتر از ۶ ماه میزان اینمی نسبت به پولیو ۱۱۱ پائین‌تر از ۱۱ می‌باشد.

بنظر می‌آید که جواب رضایت‌بخش به واکسن زنده فلچ اطفال از نظر اینمی‌زنی در درجه اول نسبت به پولیو ۱۱۱ بعد پولیو ۱ و سپس پولیو ۱۱۱ ایجاد شده است. باید سعی در بالا بردن میزان کودکانی که دوره کامل واکسن را دریافت میکنند نمود و بخصوص نسبت به واکسیناسیون کامل کودکان زیر یک سال توجه خاصی مبذول داشت.

سرآغاز

در سالهای اخیر بدليل بروز موارد فلچ اطفال در مناطق روستایی ایران واکسیناسیون با واکسن زنده فلچ اطفال در این مناطق شروع شده است (۴). با در نظر گرفتن این موضوع که جواب اینمی نسبت به واکسن زنده فلچ اطفال همیشه و در مناطق مختلف یکسان نبوده است (۱۲) لازم است که پس از جرای برnamههای واکسیناسیون میزان اینمی‌بخشی واکسن مورد بررسی قرار گیرد. به این منظور بدرخواست مسئولین بهداشت واحد بهداشتی درمانی مناطق روستایی جنوب تهران میزان اینمی کودکان ۲ ماه تا ۶ سال نسبت به ویروسهای فلچ اطفال ۱ و ۱۱۱ در ۹ روستایی بخش فشاپویه مورد بررسی قرار گرفت. واکسیناسیون اطفال در این منطقه اغلب توسط سیستم شبکه بهداشتی درمانی شامل خانه‌های بهداشت و مراکز بهداشتی درمانی روستایی انجام یافته است. در این مطالعه کودکان کمتر از ۶ ماه از نظر دریافت واکسن و از طرف دیگر از نظر میزان اینمی در رابطه با تاریخچه واکسیناسیون مورد بررسی قرار گرفتند.

نمونه گیری و روش کار

الف - نمونه گیری: بخش فشاپویه در جنوب تهران قرار گرفته است و شامل روستاهای متعدد است که ۹ روستای آن (آراد، حسن‌آباد، زلف‌آباد، سلمان‌آباد، زیوان، شترخوار، کوشک، وهن‌آباد، امین‌آباد) رویهم برآسas سرشماری (۱۳۵۵) (۵) دارای ۴۲۶۸ نفر جمعیت می‌باشد. در روستاهای فوق خونگیری از ۵۸۶ کودک ۲ ماه تا ۶

سال انجام گرفته است که بطور تقریب ۶۵ تا ۷۵ درصد کودکان این گروه سنی را در این روستاهای در بر میگیرد.

خونگیری از سرانگشت کودکان و بر روی کاغذ فیلتر انجام گرفته است، کاغذهای فیلتر از نوع واتمن ۳ بوده است و برای هر نمونه خون دو طرف کاغذ فیلتریه ابعاد ۲/۶×۴ سانتیمتر کاملاً "به خون آشته شده است، کاغذهای پس از خشک شدن در پاکتهای گذاشته شدند و پس از حمل به آزمایشگاه در منهای ۱۵ درجه سانتیگراد تا موقع آزمایش نگهداری شده‌اند. همراه با خونگیری برای هر کودک پرسشنامه‌ای پر شد که در آن مشخصات کودک و تعداد و تاریخ و محل واکسنها دریافت شده ذکر شده است.

ب - روش آزمایش: کاغذهای آشته به خون ۲۴ ساعت قبل از آزمایش در لوله‌های همولیز قرار داده شدند و روی آنها سرم فیزیولوژیک ریخته شده و در ۴ درجه سانتیگراد قرار داده شدند و پس از ۲۴ ساعت کاغذ داخل لوله‌ها را با پنس فشار داده و خارج نموده و مایع داخل لوله‌ها را سانتریفیوژ مینماییم و با در نظر گرفتن اینکه هر کاغذ گنجایش ۰/۴ میلی لیتر خون در نتیجه حدود ۰/۵ میلی لیتر سرم را دارد رقت‌های ۱۰:۱ از سرمها تهیه مینماییم.

آزمایش میکرونوتراالیزاپیون روی سلول مداوم هلا با TCID₅₀ ۱۰۰ ویروس‌های او۱۱ و ۱۱۱ فلچ اطفال با رقت ۱۰:۱ سرم‌ها انجام می‌شود. مدت تعاس بین ویروس‌ها و سرمها ۳ ساعت در حرارت ۳۵ درجه سانتیگراد و طبق روش پیشنهاد شده از طرف سازمان بهداشت جهانی می‌باشد (۹). جواب هرسری آزمایش ۲۴ ساعت بعداز مثبت شدن ویروس‌های کنترل خوانده می‌شود. ویروس‌های بکار برده شده ویروس‌های واکسن فلچ اطفال گرفته شده از استیتو رازی حصارک می‌باشد که بعداز پاساز دادن و تیتر از روی سلول هلادراین آزمایشها بکار رفته است.

یافته‌ها

از ۵۸۶ نمونه گرفته شده همراه با پرسشنامه ۵۶۶ نمونه سرم قابل استفاده بود و مورد آزمایش قرار گرفت. توزیع سنی کودکان در رابطه با تعداد واکسنها دریافت شده در جدول ۱ معکس می‌باشد ۶۴۶ درصد از کودکان سه بار و ۸ درصد دو بار و ۱۳ درصد یک بار واکسن دریافت داشته‌اند. در ۱۰/۶ درصد تعداد دفعات واکسن دریافت شده نامشخص است و فقط ۵/۶ درصد از کودکان واکسن دریافت نداشته‌اند. کمترین درصد

مربوط به سه بار واکسینه‌ها در گروه سنی کمتر از ۶ ماه میباشد و میزان سه بار واکسینه‌ها در گروه سنی ۳۶-۴۷ ماه از همه بالاتر است بطوریکه در این گروه سنی ۷۵ درصد سه بار واکسن دریافت کردند. جدول ۲ وضع اینمی (داشتن یا نداشتن پادتن در رقت ۱۰:۱ سرم) در گروههای سنی مختلف را بدون توجه به سابقه واکسیناسیون نشان میدهد. از کل کودکان مورد بررسی ۱۵ درصد و ۶ درصد ۱۴ درصد بترتیب نسبت به پولیو ۱ و ۱۱۱ پادتن ندارند. با بالا رفتن سن میزان اینمی نسبت به این سه ویروس بیشتر میشود و در گروه سنی بالاتر از ۴۸ ماه میزان غیر اینمی به هر سه ویروس (سه تایی منفی) به صفر درصد میرسد.

اینمی در رابطه با تعداد واکسینهای دریافت شده در جدول ۳ منعکس شده است. کودکان واکسینه نشده ۴۱ درصد، ۲۵ درصد و ۳۴ درصد بترتیب نسبت به پولیو ۱ و ۱۱۱ اینمی ندارند که این میزانها با افزایش تعداد واکسنهای دریافتی بتدريج کمتر میشود بجز در مورد پولیو ۱۱۱ که در سه بار واکسینه‌ها ۱۰/۵ درصد و در دو بار واکسینه‌ها ۶ درصد اینمی ندارند. مقایسه میزان اینمی در واکسینه نشده‌ها و سه بار واکسینه شده‌ها نشان میدهد که در مورد پولیو ۱ افزایش میزان اینمی در حدود ۳۵ درصد میباشد در حالیکه در مورد پولیو ۱۱۱، این اختلاف اینمی در حدود ۲۵ درصد میباشد. مقایسه میزان کودکان اینمی نسبت به هر سه نوع ویروس (سه تایی مثبت) در رابطه با سابقه واکسیناسیون نشان میدهد که این میزان از ۴۴ درصد در غیر واکسینه‌ها بتدريج همراه با تعداد دفعات واکسن دریافتی افزایش پیدا میکند و در سه بار واکسینه‌ها به ۸۶ درصد میرسد.

گفتگو

بررسی میزان پوشش واکسیناسیون فلج اطفال در کودکان منطقه روستایی فشاپوریه و تعیین اینمی این کودکان نسبت به ویروسهای فلج اطفال ۱ و ۱۱۱ نشان میدهد که در حدود ۹۴ درصد یک یا چند بار واکسن فلح زنده فلح اطفال دریافت کردند ولی کودکانی که میزان واکسن دریافتی آنها سه بار یا بیشتر میباشد در حدود ۶۲ درصد است. میزان اینمی هم زمان با افزایش دفعات واکسن بهتر شده و جواب ناکافی به واکسن زنده فلح اطفال بصورتی که در بعضی مناطق گرم‌سیری و نیمه گرم‌سیری دنیاگزارش شده (۱۰-۱۲-۸) در اینجا دیده نمیشود.

جدول ۱ نشان میدهد که فقط ۶/۵ درصد از کودکان تحت مطالعه واکسن دریافت نکرده‌اند در حالیکه به ۶۲ درصد کودکان سه بار، ۸/۳ درصد دوبار و ۱۳ درصد یک بار واکسن خورانده شده است. با وجود اینکه وزارت بهداشت شروع واکسیناسیون فلج اطفال را از دو ماهگی توصیه مینماید بیشترین درصد واکسینه نشده‌ها در گروه سنی ۲ ماه تا ۶ ماه قرار گرفته‌اند بطوریکه ۳۹ درصد از این گروه سنی واکسن دریافت نکرده‌اند. در مطالعه‌نجام یافته توسط مدرس و همکاران نشان داده شده ۵/۶ درصد ازموارد ویروس‌های پولیو جدا شده‌از کودکان با علائم فلج اطفال در گروه سنی ۴ تا ۶ ماه بوده است (۲). در جدول ۲ نشان داده شده که کودکان گروه سنی ۲ تا ۶ ماه ۶/۸ درصد نسبت به هریک از ویروس‌های فلج ۱ و ۱۱ و ۷۴ درصد نسبت به پولیو ۱۱۱ پادتن دارند که احتمالاً بیشتر مربوط به پادتن پاسیو مادری می‌باشد (۱۶-۱۹). میزان دریافت واکسن از گروه سنی ۷-۱۱ ماه به بعد اختلاف چندانی ندارد درحالیکه میزان ایمنی همزمان با بالا رفتن سن بیشتر می‌شود که این موضوع نشان دهنده چرخش ویروس‌های فلج اطفال در بین جمعیت می‌باشد که علاوه بر واکسیناسیون در بالا بردن سطح ایمنی نقشی داشته است. میزان کودکان غیر ایمن به سه ویروس (سه تایی منفی) که از نظر آمادگی برای ابتلاء به بیماری فلج اطفال حائز اهمیت است (۲) از ۱۳ درصد در گروه سنی کمتر از ۶ ماه به صفر درصد در گروه سنی ۶-۱۱ ماهه میرسد. در بیشتر گروه‌های سنی ایمنی نسبت به ویروس پولیو ۱۱۱ پائین تراز ویروس‌های پولیو ۱ و ۱۱ می‌باشد، نظیر این یافته از مناطق دیگر ایران و دنیا نیز گزارش شده است (۱۹-۱۳-۱۴-۱۵-۱۱). مقایسه میزان ایمنی در واکسینه نشده‌ها با آنها یک سه بار واکسن دریافت کرده‌اند (جدول ۳) نشان میدهد که اختلاف ایمنی در این دو گروه نسبت به پولیو در حدود ۳۵ درصد می‌باشد و با در نظر گرفتن اینکه درصد بالائی از فلج اطفال در ایران و در مناطق دیگر دنیا مربوط به ویروس فلج تیپ ا می‌باشد (۱۷-۶-۳-۲) اهمیت سروکنورسیون خوب در اثرا و واکسیناسیون نسبت به این ویروس مشخص می‌شود.

در مطالعات سرواپید میولوزیک ویروس‌های فلج اطفال کاربرد رقت ۱:۱۰ سرمها توصیه می‌شود ولی نشان داده شده که درصدی از سرمها که با رقت ۱:۱۰ جواب منفی میدهند دارای پادتن با تیترهای پائین تری هستند که در رقت‌های ۱:۴ و ۱:۲ قابل اندازه گیری می‌باشند (۱۸-۱۳) که از نظر ایجاد ایمنی نیز موثر می‌باشد. بطورکلی نتایج این بررسی نشان میدهد که در این منطقه روتاستای جواب رضایت

بخشی به واکسن زنده فلچ اطفال از نظر این زائی در درجه‌اول نسبت به پولیو^{۱۱} و بعد پولیو^۱ و بعد ^{۱۱۱} داده شده بطوریکه کودکانی که سه باریا بیشتر واکسن دریافت داشته‌اند ^{۹۹۸۰۹۹۴} درصد بترتیب نسبت به پولیو^۱ و ^{۱۱۱} با رقت ^{۱۵:۱} سرم دارای پادتن میباشد. از نظر پوشش واکسیناسیون باید سعی در بالا بردن درصد کودکانی که دوره کامل واکسیناسیون را می‌بینند بخصوص در گروه سنی ۲ ماه تا یک سال نمود.

جدول ۱- تعداد و درصد کودکان و اکسین های در پیافت شده آنها در گروه های سنی مختلف.

کروه های سنی	تعداد	سهم پیشتر با اکسینه	دوباره اکسینه	پنجمین نامشخص	و اکسینه نشد
۳۱-۲۲ماه	۳۱	۲ (۶۴%)	۲ (۶۲%)	۱ (۷۸%)	۱ (۷۸%)
۲۰-۲۱ماه	۷۰	۴۲ (۴۲%)	۴۲ (۴۲%)	۴۲ (۴۲%)	۴۲ (۴۲%)
۱۹-۲۰ماه	۱۳۵	۹۳ (۹۳%)	۹۳ (۹۳%)	۹۳ (۹۳%)	۹۳ (۹۳%)
۱۸-۱۹ماه	۷۸	۴۹ (۴۹%)	۴۹ (۴۹%)	۴۹ (۴۹%)	۴۹ (۴۹%)
۱۷-۱۸ماه	۳۰	۱۷ (۱۷%)	۱۷ (۱۷%)	۱۷ (۱۷%)	۱۷ (۱۷%)
۱۶-۱۷ماه	۷۰	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)
۱۵-۱۶ماه	۷۸	۱۳۷ (۱۳۷%)	۱۳۷ (۱۳۷%)	۱۳۷ (۱۳۷%)	۱۳۷ (۱۳۷%)
۱۴-۱۵ماه	۷۰	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)	۳۰ (۳۰%)
۱۳-۱۴ماه	۲۰	۱۰ (۱۰%)	۱۰ (۱۰%)	۱۰ (۱۰%)	۱۰ (۱۰%)
۱۲-۱۳ماه	۲	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۱۱-۱۲ماه	۲	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۱۰-۱۱ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۹-۱۰ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۸-۹ماه	۸	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۷-۸ماه	۲	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۶-۷ماه	۲	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۵-۶ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۴-۵ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۳-۴ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۲-۳ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۱-۲ماه	۱	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)	۱ (۱%)
۰-۱ماه	۰	۰ (۰%)	۰ (۰%)	۰ (۰%)	۰ (۰%)

جدول ۲- میزان کودکان فاقد پادتن با رقت ۱۵٪ سوم نسبت به ویروسهای فلز اطفال و ۱۱٪ در گروههای سنی مختلف

گروههای سنی	نعتاد	غیرپایمن به پولیو									
۶-۲۳ماه	۳۱	۱۰ (۲/۲%)	۸ (۲/۲۴%)	۱۰ (۲/۲۴%)	۸ (۲/۲۵%)	۴ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)
۱۱-۲۳ماه	۸۰	۱۰ (۲/۲۴%)	۸ (۲/۲۴%)	۸ (۲/۲۴%)	۸ (۲/۲۴%)	۴ (۲/۲۴%)	۳ (۲/۲۴%)	۳ (۲/۲۴%)	۳ (۲/۲۴%)	۳ (۲/۲۴%)	۳ (۲/۲۴%)
۱۲-۲۴ماه	۱۳۵	۱۹ (۲/۲۴%)	۱۶ (۲/۲۴%)	۱۶ (۲/۲۴%)	۱۶ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)	۱۲ (۲/۲۴%)
۲۴-۳۶ماه	۱۳۷	۹ (۲/۲۴%)	۹ (۲/۲۴%)	۹ (۲/۲۴%)	۹ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)	۷ (۲/۲۴%)
۳۶-۴۸ماه	۷۵	۴ (۲/۲۴%)	۴ (۲/۲۴%)	۴ (۲/۲۴%)	۴ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)	۲ (۲/۲۴%)
۴۸-۶۰ماه	۷۸	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)
۶۰-۷۲ماه	۳۰	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۱ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)
۷۲-۸۴ماه	۵۹	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)
۸۴-۹۶ماه	۱۱	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)
۹۶-۱۰۸ماه	۱۱	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)	۰ (۲/۲۴%)

جدول ۳—میزان ایندی χ نسبت به پولپیو و ||| در رابطه با تعداد واکسنهای دریافتی

% ۴۳/۱ (۷/۱)	% ۱۴ (۷/۱)	% ۱۲/۵ (۷/۱)	% ۱۱ (۳/۴)	% ۱۳ (۶/۰)	% ۸ (۲۵/۱)	% ۱۳ (۴/۰)	% ۳۲
% ۵۳ (۶/۱)	% ۵ (۷/۱)	% ۵ (۷/۱)	% ۴ (۷/۱)	% ۴ (۷/۱)	% ۱ (۷/۱)	% ۱ (۵/۱)	% ۷۴
% ۳۸ (۸/۰)	% ۳ (۸/۰)	% ۰	% ۳	% ۳	% ۳ (۳/۶)	% ۱ (۱۰/۵)	% ۴۷
% ۳۰۴ (۱/۹)	% ۳ (۸/۰)	% ۳	% ۳ (۸/۰)	% ۳ (۵/۱)	% ۲ (۵/۱)	% ۲ (۲/۲)	% ۳۵۳
% ۴۵ (۴/۵)	% ۲ (۲/۳)	% ۲ (۲/۳)	% ۱۰ (۳/۱۶)	% ۱۰ (۳/۱۶)	% ۵ (۱/۸)	% ۷ (۱/۱)	% ۴۰
% ۵۵ (۴/۰)	% ۱۴ (۴/۰)	% ۱۴ (۴/۰)	% ۲۷ (۴/۱۳)	% ۲۷ (۴/۱۳)	% ۳۴ (۶/۵)	% ۱۰ (۱/۱)	% ۵۶۶
							جمع کل
							$\times = ۱۷$ شتن پادتن در رقت ۱۰ : ۱ سرم

کتابنامه

- ۱- پورنکی، ر. (۱۳۴۸) پولیو میلیت در ایران، مجله علمی نظام پزشکی، شماره ۱ صفحه ۲۰.
- ۲- مدرس، ش، علوی، م. و صولتی، ا. (۱۳۶۳) بررسی آزمایشگاهی بیماری پولیومیلیت در تهران، مجله علمی انسستیتو پاستور ایران، شماره ۲ صفحه ۳۴.
- ۳- مختارزاده، ص. و شریفی، ج. (۱۳۴۸) ۲۲۵۷ مورد فلج پولیومیلیت از بیمارستان بهرامی، مجله دانشکده پزشکی تهران، سال ۲۶، شماره ۱۵ صفحه ۸۹۳.
- ۴- نشریه وزارت بهداشت: برنامه اجرایی ایمن سازی در سال ۱۳۵۹.
- ۵- نشریه سازمان برنامه و بودجه، مرکز آمار ایران، جلد ۲۲، استان مرکزی، فرهنگ آبادیهای کشور، سرشماری ۱۳۵۵.
- 6- Bajoghli, M., Naficy,A.R., vafai, A. and Shafa, G. (1977) Paralytic Poliomyelitis in Isfahan, Enviromental Child Hlth., Oct.: 236.
- 7- Bottiger, M., Litvinov, S., Assad, F., Lundbeck, H., Heller, L. and Beausoleil, E.G.(1981) Antibodies Against Poliomyelitis and Measles Viruses in Immunized and Unimmunized Children, Ghana, 1976-78, Bull. WHO, 59(5): 729.
- 8- Domok, I., Balayan, M.S., Fayinka, O.A., Skrtic, N., Soneji, A.D. and Harland, P.S.E.G. (1974) Factors Affecting the Efficacy of Live Poliovirus Vaccine in Warm Climates, Bull. WHO, 51: 333.
- 9- Domok, I. and Magrath, D. I. (1979) Guide to Poliovirus Isolation and Serological techniques for Poliomyelitis Surveillance, WHO offset Publication No 46.
- 10- Idris, M.Z., Mathur, A., Sharma, P., Chaturvedi,U.C. and Sharma, N.L. (1980) Oral Polio Vaccination and

- Facotrs Affecting its Efficacy, Ind. J. Med. Res. 71: 671.
- 11- Melnick, J.L. (1978) Advantages and Disadvantages of Killed and Live Poliomyelitis Vaccines, Bull. WHO, 56(1): 21.
- 12- Melnick, J.L., Burkhardt, M., Taber, L.H. and Erckman, P.L. (1969) Developloping Gap in Immunity to Poliomyelitis in an Urban Area, J A M A, 209 (No 8):1181.
- 13- Mirchamsy, H., Shafii, A. and Sassani, A. (1981) Efficacy of Oral Polio Vaccine Made in Human Diploid Cells, Arch. Inst. Razi, 32:1.
- 14- Mokhtari, T., Sabouri, N., Nategh, R., Biniaz, A., Behzadi, Sh., Malek-Afzali, H., Rezai, P. and Amiri, M., (1986) Oral Polio vaccination in a Semi Tropical Rural Area of the Islamic Republic of Iran. Preimmunization Status and Seroconversion, E M R Hlth.Services J. No 1:21.
- 15- Nategh, R., Mohadjer, S., Parvaz, P., Sabouri, N. and Naficy, K. (1971) Trans placental Transmission of Antibodies Against Polio Type 1, Coxsackie B₅, Echo 6, Rubella herpes Simplex and Mycoplasma Pneumoniae, Summary of Papers Presented at XIII Intern. Congr. Pediatr. 29 Aug. 4 Sept. pp. 193.
- 16- Nategh, R., Naficy, K. and Shahriari, M. (1969) Mass Trivalent Oral Polio Vaccination in Primary School Age Children in Teheran, Trop. Geog. Med., 22: 303.
- 17- Nathanson, N. and Martin, J. (1979) The Epidemiology

of Poliomyelitis: Enigma Surrounding its Appearance, Epidemicity and Disappearance, Amer. J. Epidemiol., 110 (No 6): 672.

- 18- Sabin, A. (1980) Vaccination Against Poliomyelitis in Economically Under developed Countries, Bull.WHO, 58 (1): 141.
- 19- W H O Wkly. Epidem. Rec. (1984) Expanded programme on Immunization, Development of Polio Antibodies in a Rural Area (Islamic Republic of Iran), Wkly. Epidem Rec., 59 (No 24): 181.